

LÍ HẠ HÀ: TỪ ĐỊA DANH TỚI DÒNG VĂN HỌC MANG ĐẶC TRƯNG KHU VỰC

ThS- NCS. Phạm Văn Minh

Khoa Ngôn ngữ và Văn hóa Trung Quốc
Trường Đại học Ngoại ngữ, Đại học Quốc gia Hà Nội

Tóm tắt. Lí Hạ Hà là một địa danh nằm ở vùng Giang Tô- Trung Quốc, đây là một vùng đất trù phú và cũng là nơi sản sinh ra rất nhiều những nhà văn nổi tiếng Trung Quốc từ xưa đến nay. Những nhà văn này đều lấy chất liệu sáng tác là vùng đất Lí Hạ Hà và họ đã đạt được những thành tựu nhất định, từ đó dần hình thành một trường phái văn học có đặc trưng khu vực—Lí Hạ Hà.

Từ khóa. Lí Hạ Hà, địa danh, văn học.

1. Dẫn luận

Gần đây, đặc biệt là từ khi Tất Phi Vũ giành được giải thưởng văn học Mao Thuần, giới nghiên cứu và bình luận văn học Trung Quốc dành sự chú ý nhiều hơn cho một nhóm các nhà văn sinh ra và lớn lên ở vùng Lí Hạ Hà, những nhà văn đã lấy vùng quê hương mình làm đối tượng thể hiện trong tác phẩm, thông qua ngôn ngữ và các thủ pháp biểu hiện đặc trưng riêng. Thậm chí có nhà nghiên cứu còn cho rằng nên gọi hiện tượng văn học này là “trường phái văn học Lí Hạ Hà”, và đến năm 2013 thì tại một cuộc hội thảo, các nhà nghiên cứu và bình luận tham gia đều nhất trí cho rằng có thể coi đó là một trường phái văn học riêng biệt. Sở dĩ trường phái văn học này được hình thành là bởi các yếu tố sau: 1. Có những nhà văn tiêu biểu có ảnh hưởng trên văn đàn Trung Quốc đương đại và một đội ngũ nhà văn tương đối hùng hậu; 2. Có nhiều tác phẩm văn học đặc sắc; 3. Các tác phẩm tập trung vào thể hiện một khu vực và có đặc trưng nghệ thuật tương đồng nhau.

Người được cho là mở đầu của trường phái văn học này là Uông Tăng Kỳ. Vào đầu những năm 80 của thế kỷ trước, nhà văn gốc Cao Bưu-Giang Tô này đã trở lại văn đàn với tiểu thuyết *Thụ giới, Đại não kí sự*, 30 năm tiếp theo đó, ở các huyện quanh vùng Cao Bưu như Hưng Hóa của Thái Châu, Bảo Ứng của Dương Châu, Diêm Đô, Đông Đài, Kiến Hồ của Diêm Thành và Hải An của Nam Thông, một thế hệ nhà văn sinh ra và lớn lên ở vùng Lí Hạ Hà với lối sáng tác chuyên viết về vùng quê này đã lần lượt xuất hiện trên văn đàn, họ quy tụ lại trở thành một nhóm nhà văn mà ta gọi là “nhóm nhà văn Lí Hạ Hà”. Những tác phẩm xuất sắc của họ lần lượt đoạt được những giải thưởng văn học quan trọng toàn quốc, đặc biệt là trường hợp của Tất Phi Vũ, ông đã lần lượt được giải thưởng văn học Lỗ Tấn, rồi giải thưởng văn học Mao Thuần, điều này đã làm cho giới văn học phải chú ý. Những sáng tác văn học về một vùng miền của các nhà văn này đã được giới văn học thừa nhận, và một trường phái văn học với việc thể hiện đặc điểm địa lí văn học dần dần được hình thành. Thật ra, nếu nói về việc lấy chất liệu sáng tác là một vùng quê thì trong văn học đương đại Trung Quốc không phải là hiếm, ví như Mạc Ngôn với quê hương là

vùng Cao Mật-Sơn Đông, Giả Bình Ao với quê hương là vùng Thiểm Tây...nhưng đó chỉ là những trường hợp riêng lẻ, còn như việc tập hợp được nhiều nhà văn cùng viết về một vùng quê với những phong cách và thuộc tính thẩm mỹ đặc trưng thì có lẽ chỉ có Lí Hạ Hà. Theo thống kê chưa đầy đủ thì trong mười năm trở lại đây, đã có hơn 400 đầu sách văn nghệ được xuất bản ở đây, và riêng trong năm 2011 thì chỉ trong vùng Hưng Hóa đã có đến 12 bộ tiểu thuyết trường thiên được xuất bản, như thế đủ thấy được sự phát triển mạnh mẽ của dòng văn học này.

2. Khái niệm Lí Hạ Hà và dòng văn học Lí Hạ Hà

Muốn hiểu được dòng văn học Lí Hạ Hà, trước tiên phải tìm hiểu về khái niệm Lí Hạ Hà. Phải khẳng định Lí Hạ Hà không phải là một con sông, nó là một vùng gồm mấy hệ sông tạo thành. “Lí Hạ Hà” là tên gọi tắt của không gian khu vực nằm giữa Lí Hà và Hạ Hà thuộc vùng Tô Trung- Giang Tô. Lí Hạ Hà là một bình nguyên rộng khoảng hơn mười nghìn kilomet vuông. Phía tây tiếp giáp với Lí Vận Hà (gọi tắt là Lí Hà), phía đông là Xuyên Xương Hà (còn gọi là Hạ Hà), phía bắc là kênh tưới tiêu chính Tô Bắc, phía nam là Thông Dương Vận Hà. Chính vì phía tây là Lí Hà và phía đông là Hạ Hà nên khu vực này được gọi là vùng Lí Hạ Hà, hay là bình nguyên Lí Hạ Hà. Lí Hạ Hà tuy là bình nguyên, nhưng về địa mạo, lại là khu thấp nhất giữa sông Trường Giang và sông Hoài, bốn bề cao, ở giữa thấp, địa hình giống như lòng chảo, bên trong sông ngòi đan xen, đất đai phì nhiêu, là vùng sông nước trù phú nổi tiếng.

Các khu hành chính của Lí Hạ Hà bao gồm Dương Châu, Thái Châu, Diêm Thành, Nam Thông và Hoài An. Cụ thể là Cao Bưu và Bảo Ứng của Dương Châu, Hưng Hóa và Khương Yên của Thái Châu, Diêm Đô, Đông Đài, Phụ Ninh và Kiến Hồ của Diêm Thành, Hải An của Nam Thông. Trong đó Hưng Hóa và Kiến Hồ là vùng trũng của Lí Hạ Hà, đặc biệt Hưng Hóa là vùng trũng nhất.

Từ xưa đến nay đây đã là vùng đất văn vật, với bề dày văn hóa lịch sử lâu đời, điều đó đã vun đắp lên nền móng vững chắc cho dòng văn học Lí Hạ Hà. Nơi đây đã xuất hiện những văn nhân nổi tiếng với những tác phẩm văn nghệ có tầm ảnh hưởng lớn, như *Nghệ Khái* của Lưu Hi Tái, *Thủy Hử* của Thi Nại Am, nhà thơ nông thôn xuất thân từ diêm hộ Ngô Gia Kỳ, nhóm “Dương Châu bát quái” ... Cuối đời Thanh, những nhân tố xã hội mới xuất hiện, văn học Lí Hạ Hà bắt đầu thay đổi, đặc biệt từ sau khi nước Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa được thành lập, văn học ở vùng này phát triển mạnh mẽ, dần dần hình thành một đội ngũ sáng tác hùng hậu với những thành tựu nổi trội bao gồm các nhà văn, nhà bình luận, nhà thơ...mà tiêu biểu là Uông Tăng Kỳ với tác phẩm *Thụ giới* và Tất Phi Vũ với tác phẩm *Bình nguyên, Sự huy hoàng bị chôn vùi* của Hạ Kiên Dũng, *Căn nhà bằng cỏ* của Tào Văn Hiên, *Sông Hương* của Lưu Nhân Tiên. Ngoài ra còn có những nhà văn quan trọng khác như Hồ Thạch Ngôn, Hạ Kiên Dũng, Uông Chính, Chu Huy, ... Họ đã sáng tác số lượng lớn những tác phẩm văn học và hình thành nên một trường phái văn học mới. Có điều đặc biệt là, mặc dù có những nhà văn đã rời xa vùng Lí Hạ Hà, nhưng tác phẩm của họ vẫn đầy hơi thở quê hương.

Môi trường tự nhiên và văn hóa của một vùng bao giờ cũng có ảnh hưởng đến những văn nhân sinh ra và lớn lên ở vùng đất đó, chỉ có điều mức độ hấp thu và ảnh hưởng của đặc trưng

văn hóa khu vực lên họ có sự khác biệt. Nếu tính theo mức độ ảnh hưởng của văn hóa khu vực thì có thể chia làm hai nhóm: nhóm đầu tiên gồm Ông Tăng Kỳ, Tất Phi Vũ, Hồ Thạch Ngôn, Hạ Kiên Dũng...đây là nhóm nằm ở trung tâm của khu vực, có những người sinh ra và lớn lên tại đây hoặc sống ở đây trong một thời gian dài; nhóm thứ 2 gồm Sa Bạch, Lục Văn Phú, Diệp Lỗ, Đinh Phạm...là những người ở ngoại vi. Nhưng cho dù là trung tâm hay ngoại vi thì văn hóa vùng Lí Hạ Hà đã ngấm sâu trong tâm hồn họ nên những tác phẩm của họ đều mang nội hàm văn hóa khu vực đặc thù. Còn nếu xét theo đề tài và đặc trưng phong cách thì cũng có những nhà văn có đặc trưng khu vực rõ nét và phong cách tương đồng nhau, như Ông Tăng Kỳ, Tất Phi Vũ, Hồ Thạch Ngôn, nhưng cũng có những nhà văn muốn thử nghiệm các phong cách mới mẻ, như Cao Hành Kiện, Lỗ Dương, Chu Văn, Lưu Kiến Ba, Thẩm Hạo Ba...

Trong dòng văn học Lí Hạ Hà, ngoài những lớp nhà văn kiên trì với những sáng tác văn học bản địa, còn có nhiều nhà văn thoát li khỏi bản địa. Những nhà văn này sau đó lại quay lại đóng góp cho sự phát triển của văn học bản địa. Ví như những năm 80, trước khi Ông Tăng Kỳ trở lại, những nhà văn vùng Lí Hạ Hà chỉ là những cá thể đơn lẻ, chưa phát triển thành phong trào, nhưng dưới sự dẫn dắt của Ông Tăng Kỳ, những nhà văn ở vùng này đã tập hợp lại và bắt đầu thời kỳ phát triển. Từ những năm 90 trở lại đây, những thành công to lớn trong lĩnh vực tiểu thuyết của Tất Phi Vũ đã có ảnh hưởng lớn đối với sự trưởng thành của những nhà văn trong vùng. Ngược lại những nhà văn bám trụ lại mảnh đất quê hương cũng góp thêm những kinh nghiệm văn học khu vực mới mẻ, để những nhà văn đã đi xa có cái nhìn rộng hơn về quê hương. Cứ như vậy, hai nhóm nhà văn, một ra đi, một ở lại cùng hợp sức để thúc đẩy sự phát triển của văn học Lí Hạ Hà.

Một điểm nổi bật nữa là văn học Lí Hạ Hà đã hình thành nên một nhóm những nhà văn, nhà bình luận, nhà thơ có tầm ảnh hưởng trên toàn quốc. Về lĩnh vực tiểu thuyết, có những nhà văn tiêu biểu như Ông Tăng Kỳ, Tất Phi Vũ, Hồ Thạch Ngôn, Lục Văn Phú, Cao Hành Kiện, Tào Văn Hiên... Ở lĩnh vực bình luận, có những nhà bình luận xuất sắc như Phí Chấn Chung, Vương Nghiêu, Ngô Nghĩa Cần, Đinh Phạm Vương Cán, Ông Chính và Hà Bình ... Ở lĩnh vực tản văn, có Hạ Kiên Dũng, Phí Chấn Chung, Lưu Xuân Long, Giả Mộng Vỹ. Ở mảng thơ thì có Sa Bạch, Đường Hiểu Độ, Tôn Hân Thần, Tào Kiếm, Trần Nghĩa Hải, Tiểu Hải, Thẩm Hạo Ba...Điều đáng nói là Lí Hạ Hà không chỉ sản sinh ra những nhà văn nhà thơ nổi tiếng toàn quốc mà còn có những nhà bình luận văn học có tầm ảnh hưởng không thua kém gì. Để được như vậy là do các thế hệ văn nhân xưa nay rất coi trọng lí luận văn học như “học phái Dương Châu”, Lưu Hi Tài-người được mệnh danh là Hegel của phương Đông, đều là những nhà lí luận văn học nổi tiếng một thời, còn đương đại thì cũng xuất hiện không ít các nhà lí luận văn học xuất sắc...Sáng tác và lí luận cùng song hành càng thúc đẩy sự phát triển của văn học Lí Hạ Hà, làm cho nó trở thành hiện tượng văn học mang sắc thái vùng miền hiếm thấy ở Trung Quốc hiện nay.

3. Văn hóa khu vực và tính thẩm mỹ của văn học Lí Hạ Hà

Vùng Lí Hạ Hà có hệ thống sông ngòi dày đặc, vì vậy văn hóa vùng này không thể tách rời “nước”. Có thể nói “nước” đã sinh ra văn minh vùng Lí Hạ Hà, hàng trăm năm nay, trong sản

xuất và giao lưu, vùng Lí Hạ Hà đã hình thành một tính cách văn hóa “mềm mại” nhưng cũng “kiên cường” như nước vậy. Nước đã ảnh hưởng trực tiếp đến các nhà văn và các tác phẩm của họ, các tác phẩm đó đều có đầy đủ đặc điểm của nước, nó nhẹ nhàng tỉ mỉ nhưng không mất đi sự mạnh mẽ. Nước không chỉ là nội dung quan trọng trong tác phẩm của các nhà văn vùng này, mà nó còn là nhân tố quan trọng ảnh hưởng đến phong cách của họ. Trong tác phẩm *Uông Tăng Kỳ tự bạch*, Uông Tăng Kỳ từng nói: “Quê hương của tôi là một vùng sông nước, tôi lớn lên bên cạnh nước, xung quanh tôi chỉ có nước và nước. Nước ảnh hưởng đến tính cách của tôi và cũng ảnh hưởng đến phong cách sáng tác của tôi.” Có nhà nghiên cứu người Pháp từng cho rằng, tác phẩm của Uông thường nhắc đến nước, mà nếu không viết về nước thì người ta cũng có cảm giác như có nước trong đó. *Đại náo kí sự* mở đầu bằng nước, đoạn kết kinh điển trong *Thụ giới* cũng là đoạn miêu tả tuyệt đẹp về cảnh sông nước vùng Lí Hạ Hà. Trong tiểu thuyết của những nhà văn Lí Hạ Hà thường có rất nhiều nhân tố đặc sắc vùng sông nước, ví như thủy sản, những kiến trúc gần sông nước, những nhân vật trong đó thì hầu như làm những việc liên quan đến sông nước như đánh cá, vận chuyển...Ngoài ra, *Sông Hương* của Lưu Nhân Tiên cũng là tác phẩm vô cùng đẹp viết về sông nước vùng này.

Một đặc điểm văn hóa cũng rất có ảnh hưởng đến các nhà văn vùng Lí Hạ Hà, đó là văn hóa thành thị và văn hóa nông thôn phát triển song hành và ảnh hưởng qua lại với nhau. Một mặt tôn sùng sự phong nhã. Vùng Lí Hạ Hà xưa nay quan phủ đều rất coi trọng giáo dục nhà trường, xây dựng môi trường xã hội coi trọng văn, hằng năm đều tổ chức lễ tế Khổng Tử ở Văn Miếu. Những người ở vùng này đều có phong trào theo đuổi lối sống phong nhã, bất kể là ở thành thị hay nông thôn, giàu hay nghèo, thì cũng đều thích treo tranh chữ và rất thích thơ văn thư họa. Vì vậy, khi sáng tác, những đặc điểm đó đã được các nhà văn tái hiện lại trong tác phẩm của mình. Như trong tiểu thuyết của Uông Tăng Kỳ, *Tuế hàn tam hửu*, *Cố hương nhân*, *Nhà giám định*,...xuất hiện người vẽ tranh Cận Di Phủ, bác sỹ Vương Viêm Nhân, nhà thơ Đàm Bích Ngự, một Diệp Tam tuy là thương nhân nhưng lại am hiểu về tranh. Dưới ngòi bút của Uông Tăng Kỳ, một thợ giày Cao Đại Đầu, một lão Bạch chuyên đi thu giấy lộn, một lão tam họ Bằng hàng thịt nhưng lại hiểu thơ văn, thích sách báo. Khổng Tố Trinh trong *Bình Nguyên* của Tất Phi Vũ, thầy giáo Liễu An Nhiên trong *Sông Hương* của Lưu Nhân Tiên đều là những đại diện cho văn hóa tao nhã. Mặt khác vùng này vẫn lưu giữ được nét văn hóa bình dân chất phác. Cuối đời Thanh, nơi đây không còn được phồn vinh như trước, văn hóa thành thị cũng dần suy thoái, nhưng văn hóa nông thôn vẫn duy trì được sự ổn định. Mỹ học cuộc sống chủ nghĩa bình dân mà học phái Thái Châu với đại diện tiêu biểu là Lí Chí đã làm phong phú thêm kho tàng mỹ học Trung Quốc, và cũng có ảnh hưởng không nhỏ đến văn học Lí Hạ Hà. Những nhà văn Lí Hạ Hà đa phần là những người có tinh thần bình dân. Tất Phi Vũ từng nói, tôi sinh ra ở làng quê, và đến nay tôi vẫn là người nhà quê. Ảnh hưởng bởi tinh thần văn học bình dân, những nhà văn Lí Hạ Hà kiên trì sáng tác bắt đầu từ cuộc sống của người dân thường, hoàn nguyên những nhân vật và sự kiện trong cuộc sống thực tế. Tiêu chuẩn mỹ học sáng tác tiểu thuyết của Tất Phi vũ là “sáng tác cũng như cuộc sống hàng ngày vậy”. Trong *Bình Nguyên*, ông đã dùng ngòi bút tinh tế, tỉ mỉ miêu tả nỗi gian khó của cuộc sống nhà nông, nhưng những con người đó không cam chịu nỗi khó khăn vất vả đó, mà gắng hết sức, bằng mọi cách để đứng lên thách thức khó khăn, thay đổi vận mệnh. Hay

toàn quốc năm 1981. Những tác phẩm của ông phần nhiều viết về tuổi thơ, về quê hương vùng Lí Hạ Hà, viết về những con người và những câu chuyện trong kí ức của mình, tác phẩm toát lên được sắc thái tự nhiên, hài hòa, nhẹ nhàng mà sâu lắng. Ông chủ trương thanh đạm, thoát ra khỏi sự ồn ào và nhiễu nhương của ngoại giới, xây dựng một thế giới nghệ thuật cho riêng mình. Ông hấp thu các giá trị văn hóa truyền thống, đồng thời truyền tải vào trong tác phẩm của mình, vì vậy, những tác phẩm của ông đậm sắc thái văn hóa vùng quê hương ông.

Tất Phi Vũ, sinh năm 1964, người Hưng Hóa- Giang Tô, nhà văn đương đại nổi tiếng Trung Quốc, đồng thời ông cũng là nhà văn tiêu biểu cho trường phái văn học Lí Hạ Hà, hiện là phó chủ tịch hiệp hội nhà văn tỉnh Giang Tô. Ông bắt đầu sáng tác từ giữa những năm 80 của thế kỷ trước, đoạt giải thưởng văn học Lỗ Tấn với đoạn thiên tiểu thuyết *Người phụ nữ trong thời kỳ cho con bú* (1996) và tiểu thuyết vừa Ngô (2003), nhiều lần đoạt giải sáng tác tiểu thuyết của tờ *Văn học Nhân Dân*, giải thưởng của *Tiểu thuyết chọn lọc*, giải thưởng bách hoa của *Tiểu thuyết nguyệt báo*, giải thưởng văn học Phùng Mục, giải thưởng của hội tiểu thuyết Trung Quốc với tác phẩm *Thanh Y* (2000) và Ngô, giải thưởng văn học văn trang trọng, năm 2014 đoạt giải thưởng cho tản văn hay nhất năm 2013 với tác phẩm *Đônkihôtê thiếu niên Tô Bắc*; tác phẩm gồm có *Tất Phi Vũ văn tập* (4 quyển), trong đó *Thuởng Hải vãng sự* và *Thanh y* được chuyển thể thành phim điện ảnh và phim truyền hình. Ông được cho là “nhà văn nam viết về tâm lí phái nữ tốt nhất”. Tác phẩm của ông được dịch ra nhiều thứ tiếng trên thế giới. Nổi tiếng về truyện vừa nhưng năm 2005 ông bắt đầu cho ra mắt tiểu thuyết lấy bối cảnh là vùng quê Hưng Hóa *Bình Nguyên*, đây có thể coi là bước ngoặt đáng kể trong sự nghiệp sáng tác của ông. Tháng 8 năm 2011, tiểu thuyết trường thiên *Tâm quất* (2008) đoạt giải Mao Thuần. Đây là một trong số ít tác phẩm văn học Trung Quốc lấy đề tài là cuộc sống của những người khiếm thị, và cũng là tác phẩm đầu tiên Tất Phi Vũ viết về đề tài này. Tác phẩm xoay quanh cuộc sống của những người khiếm thị trong một tiệm tầm quất, tìm hiểu cuộc sống đặc thù của họ, đi sâu tìm hiểu thế giới nội tâm của họ. Tất Phi Vũ được đánh giá là một trong những nhà văn nổi tiếng nhất và có tiềm lực phát triển nhất Trung Quốc hiện nay.

Tào Văn Hiên, sinh năm 1954, người Diêm Thành- Giang Tô, là nhà văn đương đại nổi tiếng về văn học thiếu nhi. Ông hiện là phó chủ tịch hội nhà văn Bắc Kinh, giáo sư đại học Bắc Kinh và viện văn học Lỗ Tấn. Ông là người khởi xướng tích cực trong việc sáng tác về thiếu niên. Các tác phẩm nổi tiếng như: *Sơn dương không ăn cỏ thiên đường* (1991), *Căn nhà bằng cỏ* (1997), *Căn điều* (1999), *Thanh Đồng và Hướng Dương* (2005) ... *Căn nhà bằng cỏ* là tác phẩm mà ông rất tâm đắc. Tác phẩm dựa trên kí ức tuổi thơ của chính ông để viết về một cậu bé tên là Tang Tang, viết về những câu chuyện và những trải nghiệm cuộc sống xúc động lòng người trong quãng thời gian sáu năm ở trường tiểu học Du Ma Địa. *Thanh Đồng và Hướng Dương* lại là câu chuyện của hai người bạn coi nhau như anh em giữa cậu bé nghèo không biết nói là Thanh Đồng và cô bé theo cha từ thành phố về sống ở quê là Hướng Dương. Với lối viết mạch lạc thanh thoát, ngôn từ đẹp đẽ, tình cảm chân thành, tác phẩm đã làm người đọc thật sự xúc động. Đây cũng là một trong những tác phẩm viết về tuổi thiếu niên nhi đồng nhận được sự quan tâm của đông đảo độc giả. Các tác phẩm của ông đã từng đoạt giải đề cử Andexen quốc tế, nhiều lần đoạt giải thưởng văn học thiếu nhi toàn

quốc của hội nhà văn Trung Quốc, giải văn học thiếu nhi Tống Khánh Linh, giải văn học Băng Tâm... Hiện nay Tào Văn Hiên là một trong những nhà văn có ảnh hưởng nhất và bút lực dồi dào nhất trong giới cầm bút Trung Quốc viết về thiếu niên nhi đồng.

5. Kết luận

Tất cả những thành tựu và đặc điểm văn học của các nhà văn vùng Lí Hạ Hà đã góp phần làm cho văn học đương đại Trung Quốc thêm đa dạng và phong phú hơn. Với đội ngũ nhà văn hùng hậu và tiềm lực phát triển mạnh mẽ, văn học Lí Hạ Hà sẽ còn có những đóng góp lớn hơn cho sự phát triển chung của văn học Trung Quốc sau này. Và nó có thể trở thành một phần của văn học sử hay không? Đã từng có ý kiến thảo luận về vấn đề này. Nhưng với những thành tựu và vai trò như vậy thì việc chiếm một vị trí trong văn học sử đương đại Trung Quốc là điều có thể dự đoán được.

Tài liệu tham khảo

- [1] Ônng Tăng Kỳ. *Ônng Tăng Kỳ tự thuật*, Nxb Đại Tượng, 2002.
- [2] Thư Tấn Du. Sự lớn mạnh của “Nhóm nhà văn Lí Hạ Hà”, Báo Trung Hoa Độc Thư, 2013.